

Отримано: 18 квітня 2018 р.

Прорецензовано: 29 травня 2018 р.

Прийнято до друку: 1 червня 2018 р.

e-mail: teleginanatalia@yahoo.com

DOI: 10.25264/2519-2558-2018-2(70)-212-216

Телегіна Н. І., Гриновецька Н. П. Специфіка реалізації драматичного конфлікту в п'єсі Артура Міллера «Вид з мосту». Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія». Острог: Вид-во НаУОА, 2018. Вип. 2(70), червень. С. 212–216.

УДК: 821.111(73)

Телегіна Наталія Іванівна,
кандидат філологічних наук, доцент
Гриновецька Надія Петрівна,
студентка

Прикарпатський національний університет імені В. Стефаника

СПЕЦИФІКА РЕАЛІЗАЦІЇ ДРАМАТИЧНОГО КОНФЛІКТУ В П'ЄСІ АРТУРА МІЛЛЕРА «ВИД З МОСТУ»

У розглянутій п'єсі було виділено три основних конфлікти: два зовнішніх і один внутрішній. Побутовий конфлікт, який виникає на початку п'єси, загострюється і розгортається у зв'язку з психологічним конфліктом (внутрішнім конфліктом протагоніста). Побутовий конфлікт слугує підґрунтям для масштабного соціального конфлікту, в результаті якого протагоніст гине, зневажається і покинутий.

Гострота сприйняття конфліктної ситуації досягається свідомим наданням неоднозначності психологічним мотиваціям, використанням персонажа-коментатора та аллюзій. Дія мінімізована. Конфлікти розкриваються в основному через діалоги і монологи. Така специфіка реалізації драматичного конфлікту дозволяє А. Міллеру наповнити побутову ситуацію з життя «маленької людини» глибоким соціальним змістом.

Ключові слова: конфлікт, реалізація, драматичний, соціальний, психологічний.

Телегіна Наталія Іванівна,
кандидат філологічних наук, доцент
Гриновецька Надія Петрівна,
студентка

Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника

СПЕЦИФІКА РЕАЛІЗАЦІЇ ДРАМАТИЧНОГО КОНФЛІКТА В П'ЄСІ АРТУРА МІЛЛЕРА «ВИД С МОСТА»

В рассмотренной пьесе было выделено три основных конфликта: два внешних и один внутренний. Бытовой конфликт, который возникает в начале пьесы заостряется и разворачивается в связи с психологическим конфликтом (внутренним конфликтом протагониста). Бытовой конфликт служит основой для более масштабного социального конфликта, в результате которого протагонист погибает презираемый и покинутый.

Острота восприятия конфликтной ситуации достигается преднамеренным приданием неоднозначности психологическим мотивациям, использованием персонажа-комментатора и аллюзий. Действие минимизировано. Конфликты раскрываются в основном через диалоги и монологи. Такая специфика развертывания драматического конфликта позволяет А. Миллеру наполнить бытовую ситуацию из жизни «маленького человека» глубоким социальным содержанием.

Ключевые слова: конфликт, реализация, драматический, социальный, психологический.

Nataliya Telegina,
Ph.D., associate professor
Nadiya Grynovetska,
student

Vasyl Stefanyk Precarpathian National University

THE PECULIARITIES OF THE REALIZATION OF DRAMATIC CONFLICT IN ARTHUR MILLER'S PLAY "A VIEW FROM THE BRIDGE"

Arthur Miller's play "A view from the bridge" has not been investigated from the perspective chosen in this article. Conflict is the basis of all good theatre and an essential component of studying drama. In the investigated play three types of conflict were pointed: two external (1. between Eddie and Rodolpho; 2. between Eddie and his people) and one internal conflict (the protagonist's suffering from inner turmoil).

The play opens with a domestic conflict. But the author makes the reader try to discover the protagonist's real motivation and the domestic conflict interlaces with a psychological conflict which in the end unfolds into a social one. Eddie's breaking the rules of his community, obeying the American laws of the period of McCarthyism makes him an outcast and causes tragedy. In this way the author reveals the social problems of the period of McCarthyism and raises human universal problems. The psychological conflict drives the play. It is subtle and complex due to the deliberate ambiguity of psychological motivations. The essence of this conflict is evoked by Alfieri, the character introduced in the play to comment the situation, which proves the influence of Greek tragedy on the author. One of the main devices used in this play is contrast, which involves a juxtaposition of the protagonist's views and actions. The action is minimized. Expressive monologues and dialogues make the development of the conflict dynamic. Allusions, used by the author, help to understand psychological motivation.

Key words: conflict, realization, dramatic, social, psychological.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Артур Ашер Міллер є одним із найвизначніших драматургів другої половини ХХст. Понад тридцять п'єс творчого доробку принесли автору Пулітцерівську премію, численні премії Тонні та світову славу[8]. Постановки творів А. Міллера відбуваються у провідних театрах Америки, Британії, Китаю, України, Росії,

тощо. В Україні протягом останніх десяти років твори А. Міллера ставлять в Київському національному академічному театрі ім.І.Франка. Визнання Артура Міллера підтверджується не тільки постановками його п'єс та критичними публікаціями з цього приводу, а й функціонуванням театру, названого його іменем – Arthur Miller Theatre, створеного на кошти Рудольфа Вольфгрена за ініціативи працівників Мічиганського університету [6]. Таке визнання спричинило зростання інтересу дослідників до його творчості.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Гостросоціальні п'єси Артура Міллера викликали і викликають бурхливе обговорення, критику, схвалення та захоплення з часу перших постановок на сцені. Дослідженням його творчості активно займаються літературні і театральні критики по всьому світу: Нейл Карсон у своїй книзі «Modern Dramatism. Arthur Miller» детально розглядає біографію Артура Міллера, що вплинула на сюжети і конфлікти багатьох п'єс драматурга [9]; Гарольд Блум в книзі «Bloom's major dramatists. Arthur Miller» також приділяє увагу життєвому шляху автора, і розглядає зміст його п'єс. Критичний аналіз творів Міллера зустрічаємо у книгах Крістофера Бігсбі «Arthur Miller. A critical study» [7] та «The critical response to Arthur Miller» Стіва Сентоли [10]. На пострадянському просторі наукових досліджень робіт по творчості цього автора є незначна кількість. Зокрема, дослідженням творчості А.Міллера займалась О.М.Левченко у статті «Шляхи епізації драми на матеріалі п'єси Артура Міллера «Смерть комівояжера»» [4], Б.О.Гіленсон у роботі «Артур Міллер:простір соціальної драми» [2]. Узагальнюючи опрацьований матеріал можна стверджувати, що більшість наукових робіт по творчості А.Міллера мають характер біографічних, аналізують провідні теми п'єс, або ж передають сюжет п'єс з аналізом історичної доби та театральних прийомів. Тому в дослідженні творчості драматурга все ще залишається чимало білих плям. П'єса «Вид з мосту» (1955) відноситься до числа тих, які не отримали належної уваги дослідників, що і зумовлює актуальність даного дослідження.

Зв'язок цього доробку з важливими науковими і практичними завданнями полягає в тому, що на сьогоднішній день творчість Артура Міллера не отримала гідної уваги і об'єктивної оцінки з боку українських літературознавців. Враховуючи те, що п'єси А.Міллера є всесвітньо відомими, а в США входять в програми навчальних закладів, важливим завданням є аналіз цих творів, який сприятиме поглибленню їх сприйняття українськими читачами та глядачами.

Метою даного дослідження є аналіз засобів, які забезпечують формування та функціонування конфлікту в п'єсі «Вид з мосту».

Задля досягнення мети поставлені наступні завдання:

- 1) визначити типи конфліктів в п'єсі;
- 2) дослідити вплив грецької драми на структуру п'єси та розкриття конфлікту;
- 3) проаналізувати характери персонажів та їхню мотивацію;
- 4) визначити та проаналізувати засоби розкриття конфлікту.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що п'єса Артура Міллера «Вид з мосту» не розглядалась в обраному ракурсі.

Виклад основного матеріалу дослідження. Конфлікт є основою будь-якого художнього твору. «Художній конфлікт як створений письменником енергоносієм художнього світу має в собі зародок цілісності твору, авторського світобачення, естетичну мотивацію всіх компонентів твору» [3]. Конфлікти в п'єсах Артура Міллера найчастіше носять соціальний характер, однак не завжди вони є очевидними для глядача від самого початку.

У п'єсі «Вид з мосту» драматичний конфлікт спочатку здається чисто побутовим: дядько, який виховував племінницю своєї дружини, почав бачити у дівчині щось більше, ніж просто дитину, про яку піклується. На початку п'єси Едді описується як хороший сім'янин та гідний член італійської громади («...he was a good man as he had to be in a life that was hard and even. He worked in the piers when there was work, he brought home his pay, and he lived») [11, с.18]. Його стосунки з дружиною Беатріс та племінницею Кетрін видаються цілком нормальними на початку, але з діалогів цих героїв, зокрема, з реплік Беатріс упродовж п'єси стає зрозуміло, що стосунки Кетрін та Едді надто теплі як для родичів. У розмові з Кетрін Беатріс зауважує: «...you still walk around in front of him in your slip...»[11, с.37]; «...or like you sit on the edge of the bathtub talkin' to him when he's shaving in his underwear...»[11, с.37]. Беатріс дратує те, що Едді нікуди не відпускає Кетрін, оберігає її від зовнішнього світу, хоч вона вже достатньо доросла. Едді виправдовує своє надмірне прагнення скеровувати життя Кетрін тим, що він обіцяв опікуватися нею: «Katie, I promised your mother on her deathbed. I'm responsible for you» [11, с.6]. Завдяки старанням Едді дівчина освічена і має можливість отримати добре оплачувану роботу. Однак з прибуттям племінників Беатріс – Родольфо і Марко – внутрішні суперечки в сім'ї загострюються.

Едді здається типовим представником італійської громади, який чинить так, як говорять йому традиції: він погоджується надати житло родичам дружини, що нелегально в'їхали в США з Італії, хоча це і суперечить антиміграційній політиці і законам США. У першому ж акті Едді Карбоне згадує історію про шістнадцятирічного хлопця Вінні, котрий доніс імміграційним службам на одного з жителів Ред Хук. Як наслідок, його засудили рідні брати і батько: вони спустили його вниз по сходах будинку і від того часу хлопця ніхто не бачив. Розповідь про цей випадок знайомить читача із поглядами та суворими моральними цінностями, які сповідувались громадою італійців, які уже офіційно проживали в США. Порушення вело до повного розриву з рідними, якщо не до смерті. У цій сцені Едді виступає як носій і захисник давніх традицій своєї країни, пояснюючи їх Кетрін. І хоч на початку п'єси Альф'єрі констатує: «...now we are quite civilized, quite American...» [11, с.4], усе ж деякі цінності італійців не відповідали цінностям країни, котра їх прийняла, що робило цю громаду «державою в державі».

Конфлікт, котрий спочатку видається цілком побутовим, розгортається між Едді та рештою членів родини на ґрунті неприязні Едді до Родольфо, молодшого з двох племінників Беатріс. Родольфо активно знайомиться з культурою Америки, має гарне почуття гумору, непогано співає і витрачає зароблені гроші на платівки та костюми. Усе це не відповідає уявленням Едді про те, як має поводитись хлопець, що перетнув океан, щоб заробити собі на прожиття. Будуючи характери і змальовуючи поведінку своїх героїв автор використовує прийом контрасту. Він показує різницю між сицилійцями старшого і молодшого покоління, через контраст поглядів Родольфо та Едді, які спочатку здаються причиною незадоволення і агресивності глави сім'ї. Використовуючи прийом замовчування та прийом введення персонажа-коментатора (Альф'єрі), А.Міллер добивається того, що глядач залучається до психологічного аналізу ситуації та мотивацій героїв. Поки Едді відчайдушно

намагається дискредитувати Родольфо в очах Кетрін, мотивуючи це турботою про її майбутнє, Альф'єрі та Беатріс, кожен своїм шляхом, здогадуються про справжні почуття Едді до племінниці, які є чимось середнім між закоханістю і почуттям власності. Він називає Кетрін "madonna", що з італійської перекладається як «моя жінка», тоді як Беатріс в розмові з чоловіком запитує: «...when am I gonna be a wife again, Eddie?» [11, с.29]. Беатріс постійно нагадує Едді: «...look, you gotta get used to it, she's no baby no more...»; «I don't understand you: she's seventeen years old, you gonna keep her in the house all her life?» [11, с.11]. Коли жінка зауважує в розмові «...go on, you are just jealous», Едді переконує: «I don't think much of him...» [11, с.27], але як тільки чує від Кетрін, що Родольфо їй подобається, переходить до активних дій. Коли Едді вперше навідується до Альф'єрі, адвокат зауважує: «...his eyes were like tunnels; my first thought was that he had committed a crime; – but soon I saw it was only a passion that had moved into his body, like a stranger» [11, с.39]. Відчуття трагічного у цій п'єсі А.Міллер вибудовує на неусвідомленій деградації особистості Едді, який, заплутавшись у власних почуттях, йде на вчинки, не гідні глави сім'ї і поважного члена італійської громади.

Характер та мотивація Родольфо не є абсолютно прозорими для глядача/читача. Його природна цікавість до нової країни, культури і людей є логічними, адже він молодий і ще не несе відповідальності ні за кого, на протязі брата Марко, який утримує численну сім'ю. Родольфо не приховує свого бажання залишитись в США, при першій же зустрічі на запитання Беатріс «...you want to stay here too? For good?» [11, с.23], юнак впевнено відповідає «me? Yes, forever! Me, I want to be an American» [11, с.23]. В подальшому розвитку дії ці наміри Родольфо Едді використовує, щоб переконувати Кетрін, що хлопець цікавиться нею тільки заради отримання громадянства. Стосунки Кетрін і Родольфо розвиваються не за класичною схемою романтичних історій: Родольфо не проявляє романтичних почуттів до Кетрін, набагато більше його захоплює новий світ, в якому він опинився. Та й Кетрін не задумується про спільне майбутнє, вона зазначає «...we just been...goin' around, that's all» [11, с.34]. Свідомо надаючи неоднозначності ситуації, драматург з одного боку заставляє читача/глядача зосередитися на психологічному конфлікті, який виникає між Едді та Родольфо; з іншого боку прискорює розвиток побутового конфлікту. Сумніви, постійні розпитування і спроби дискредитації Родольфо зі сторони Едді стають каталізатором конфлікту. Уже до кінця єдиного діалогу Кетрін та Едді віч-на-віч дівчина заявляє після аргументів Едді: «...he loves me!» [11, с.35]. Збентежений агресією Едді і суворими настановами Марко, Родольфо до кінця першого акту не наважується на відверті прояви симпатії до Кетрін. Сумніви, які Едді намагається посяяти в душі Кетрін поглиблюють психологічний конфлікт. Другий акт розпочинається з розмови молодих людей: оскільки Кетрін не хотіла вірити, що Родольфо з нею тільки через документи, вона запитала «...would you still want to do it if it turned out we had to go live in Italy?» на що отримала різку і непохитну відповідь хлопця: «...no: I will not marry you to live in Italy» [11, с.55]. Це дає подальший поштовх розвитку психологічного конфлікту. Тепер глядач/читач починає сумніватись в щирості почуттів Родольфо і замислюватись над мотивами Едді, знаходячи раціональне зерно в його підозрах. Родольфо постає як виважений, прагматичний хлопець, зовсім не затьмарений романтикою. І хоч Кетрін це не зупиняє, Родольфо протягом усієї п'єси так і не говорить про свої почуття до неї, що підштовхує Едді до активних дій проти хлопця, і, в результаті, призводить до кульмінації п'єси, коли Едді цілує Кетрін, виражаючи цим свою пристрасть, а також цілує Родольфо, показуючи цим свою зневагу і недостатню маскулітність Родольфо.

Окрім контрасту, на якому будується конфлікт між героями різних поколінь та прийому замовчування, важливою для вибудови і розкриття конфлікту є структура п'єси. Критики називають «Вид з мосту» грецькою трагедією [5, с.3]. Вплив грецької трагедії проявляється у виборі персонажів та ході розв'язання конфлікту. Найбільше пов'язує дану п'єсу з грецькою трагедією наявність персонажа-коментатора (Альф'єрі), що виконує роль хору, котрий у грецьких трагедіях вів діалог з глядачами, пояснював хід подій та давав характеристику персонажам. Цю ж роль виконує адвокат Альф'єрі; уся п'єса є його спогадом про один з випадків із адвокатської практики. Пояснюючи стриману поведінку жителів поруч з адвокатами, Альф'єрі говорить: «A lawyer means a law, and in Sicily, from where their fathers came, the law has not been a friendly idea since the Greeks were beaten» [11, с.4]. Слова про Сіракузи є алюзією на Давню Грецію, котра ще раз підкреслює зв'язок сучасної п'єси А. Міллера з грецькими трагедіями. Розкриваючи передісторію п'єси і описуючи свою адвокатську практику, Альф'єрі робить ще одну відсилку до давніх часів: «...every few years there is still a case, and as the parties tell me what the trouble is, the flat air in my office suddenly washes in with the green scent of the sea, the dust in this air is blown away and the thought comes that in some Caesar's year, in Calabria perhaps or on the cliff at Syracuse, another lawyer, quite differently dressed heard the same complaint and sat there as powerless as I, and watched it run its bloody course» [11, с.4]. Ці алюзії на відомі місця Італії та історичних особистостей нагадують глядачам про суворі закони і давні традиції, котрі існують споконвіку на Сицилії; дають зрозуміти, що є речі, які неможливо викоринити чи змінити, і це стосується найперше розуміння понять честі та гідності і законів помсти, котрі для сицилійців здавна були вищими за усі писані закони держави. Слова «bloody course» є натяком на трагічний фінал історії і залишають в напрузі протяг усього розвитку конфлікту. Однак роль Альф'єрі не обмежується тільки позицією оповідача: він сам бере участь в дії п'єси, коментує, розмірковує, що дає можливість глядачам/читачам заглибитися в причини і постійно шукати пояснення того, що відбувається на сцені. Мізансцени з монологіями адвоката також допомагають надати динамічності п'єсі; пояснення Альф'єрі дозволяють зберегти п'єсу в межах двох актів, мінімізувати саму дію, що, в результаті, дозволяє глядачам відчувати весь трагізм ситуації, не припиняючи аналізувати дію.

Назва п'єси – «Вид з мосту» – носить символічний характер. Бруклінський міст, біля котрого розміщений район італійських мігрантів Ред Хук, ні разу не згадується у самій п'єсі, там не відбувається жодна сцена, і навіть немає жодного посилання на нього. Назва є символом, в якому втілена ідея оцінки подій зі сторони, споглядання з ширшої перспективи, такої, як вид з мосту. Саме Альф'єрі забезпечує цей широкий, віддалений погляд на ситуацію, не даючи глядачам захопитися емоційною стороною настільки, щоби перестати аналізувати. Альф'єрі пробуджує в глядачах прагнення до роздуму над причинами дій героїв, а не просто до співчуття чи співпереживання.

Конфлікт, що розвивався спочатку на рівні однієї сім'ї, після доносу Едді переходить з побутового на соціальний рівень. Тепер Едді складає різкий контраст по відношенню до усієї італійської громади. Його вчинок не тільки є безчесним, він знищує його як справжнього італійця; Едді руйнує майбутнє дітей Марко, його самого, а також двох молодих хлопців, що тільки прибули в США і жили по сусідству. Розвиток конфлікту прискорюється, моральне падіння Едді стрімке. Він бреше і викручується, гостро відчуваючи, що втрачає не тільки повагу громади, але і своє місце в житті. Він заперечує свою прови-

ну і вимагає вибачень у Марко за те, що Марко виставив його, Едді, зрадником перед усіма: «I want my name! He (Rodolpho) didn't take my name; he's only a punk. Marco's got my name – and you can run tell him, kid, that he's gonna give it back to me in front of this neighborhood, or we have it out» [11, с. 76].

У своїй статті «Tragedy and the common man» Артур Міллер зазначає: «I think the tragic feeling is evoked in us when we are in the presence of a character who is ready to lay down his life, if need to be, to secure one thing – his sense of personal dignity» [12]. Марко не розуміє і не сприймає закони Америки, для нього поняття честі і гідності сприймаються гостро і безкомпромісно. Про Едді він каже: «in my country he would be dead now. He would not live this long...» [11, с. 72], саме тому навіть після переконань Кетрін «...nobody is gonna talk to him again if he lives to a hundred» не заспокоюють Марко – «...all the law is not in a book...» [11, с. 73].

Альф'єрі, як голос розуму, намагається зупинити спочатку Едді він неусвідомленого, емоційного вчинку «I'm warning you – the law is nature. The law is only a word for what has a right to happen. When the law is wrong it's because it's unnatural, but in this case it is natural and a river will drown you if you buck it now. You won't have a friend in the world, Eddie! Even those who understand will turn against you, even the ones who feel the same will despise you!» [11, с. 60]. Однак злість і роздратування Едді через те, що Кетрін віддалилась від нього, ведуть його до вчинку котрий він сам засуджував на початку історії. В розмові з Марко, Альф'єрі нагадує йому, що він не Бог, щоб чинити правосуддя: «You hear me? Only God makes justice» [11, с. 73]. Однак, як і в класичній грецькій трагедії, трагічний фінал уже невідворотний.

Хоча певні особливості структури п'єси запозичені з давньогрецької трагедії, Міллер вкладає в неї сучасний конфлікт. А. Міллер активно займався творчістю в повоєнний період, так званий період «маккартизму». Саме цей історичний період відображено в п'єсі: в США введені суворі антимиграційні закони, за котрими кожного іммігранта без документів і дозволів на роботу висилали на батьківщину без права повернення в США. В зруйнованій війною Італії, де, як ми дізнаємось з розповідей Марко і Родольфо, досі немає достатньо роботи для усіх і немає за що ростити дітей, бажаючих виїхати було чимало і депортація для них означала убоге існування і жодного майбутнього для дітей [13]. Зважаючи на це, стає зрозумілим обурення Марко: «...he degraded my brother. My blood. He robbed my children, he mock my work» [11, с. 73]. Так само, як і Едді, Марко вимагає вибачень за те, що зробили з ним і його сім'єю, і жоден з чоловіків не буде йти на поступки через почуття власної гідності, не зважаючи на те, хто з них має расію.

Другий акт повністю розгортає основні конфлікти п'єси, даючи зрозуміти мотиви кожного з героїв. Автор розкриває перед глядачами моральний конфлікт Едді, котрий несвідомо, прикриваючись благими намірами піклування про племінницю, вчинками виявляє свою деградацію, переступивши через закони своєї громади і свої власні моральні принципи. Однак, основною метою автора є не засудження окремо взятого індивіда, а тих умов, котрі створив соціум. Альф'єрі в кінці п'єси каже, що симпатизує Едді, бо той був хорошим хлопцем, але став жертвою обставин: «...and even as I know how wrong he was, and his death useless, I tremble, for I confess that something perversely pure calls to me from his memory – not purely good, but himself purely, for he allowed himself to be wholly known and for that I think I will love him more than all my sensible clients» [11, с. 79].

Саме політичні реалії Америки 50х рр. стають каталізатором драматичної розв'язки п'єси. 50ті рр. в США – це період анти міграційної політики. Кетрін та Беатріс намагаються довести агентам бюро, що Марко та Родольфо не завдають шкоди, вони просто працюють і не заслуговують на те, щоб їх арештовували і депортували. Це надає соціального забарвлення драматичній колізії, забезпечує взаємопроникнення морального та соціального конфліктів. Доноси на іммігрантів, що захоувались в цей період трактуються тут як зрада і подаються як вчинок, якому нема прощення. Через цей конфлікт чітко висвітлюється соціальна позиція автора і його особисте відношення до доносів. П'єса «Вид з мосту» є непрямою відповіддю на фільм дуже відомого режисера Елія Казана «У порту». Фільм ніс у собі ідею виправдання людей, котрі співпрацювали з владою і доносили. У свій час сам Елія Казан зламався під тиском влади і доніс на своїх колег з лівими поглядами, за які жорстоко карали в США в 50ті рр. До цього випадку Артур Міллер і Елія Казан були друзями і колегами. Артур Міллер не пробачив цього вчинку другові. Сам А. Міллер попав за ґрати через те, що відмовився співпрацювати з асоціацією кінокомпаній. Своєю п'єсою «Вид з мосту» А. Міллер раз і назавжди вкоренив думку про те, що доносам і зрадникам немає місця в американському суспільстві.

Висновки. Драматичний конфлікт має тривірневу структуру. Побутовий конфлікт загострюється і розгортається через психологічний конфлікт. Внутрішній моральний конфлікт Едді Карбоне між прихованими почуттями до племінниці і власними принципами переходить у зовнішній аспект проявами прямої неприязні і агресії по відношенню до Родольфо. Однак цей побутовий конфлікт слугує підґрунтям для розгортання масштабнішого, соціального конфлікту, в результаті якого Едді гине покинутий і зневажений усією громадою. Гострота сприйняття і фіксація уваги глядача досягається наміреною неоднозначністю трактовок психологічних мотивів і взаємопроникненням почуттів. Така специфіка реалізації драматичного конфлікту дозволяє А. Міллеру наповнити побутову ситуацію з життя «маленької людини» глибоким соціальним змістом, висловити свою моральну позицію по відношенню до зрадників і доносів і відверто висвітлити ставлення до політики США в період «маккартизму». Структура класичної грецької трагедії, прийоми контрасту та замовчування захоочують глядачів до роздуму та аналізу поведінки героїв, тримають інтригу відносно розвитку дії та фіналу. Автор мінімізує дію, розкриваючи конфлікти тільки в двох актах п'єси за допомогою діалогів та монологів героїв та коментарів оповідача, що містять алюзії, які допомагають зрозуміти психологічну мотивацію героїв.

Перспективи подальших досліджень полягають в поглибленні і розширенні аналізу інших п'єс А. Міллера з метою визначення тих особливостей їх побудови, психологічної глибини, соціального звучання і вивчення тих засобів, які забезпечують враження і вплив на глядача, роблять творчий спадок А. Міллера цікавим для наших сучасників.

Результати проведеного доведення можуть бути використані в курсах американської літератури та в процесі підготовки підручників та навчальних посібників.

Література:

1. Аникст А. А. Теория драмы от Аристотеля до Лессинга / А. А. Аникст. – Москва: Наука, 1967. – 458 с.

2. Гиленсон Б. А. Артур Миллер: пространство социальной драмы / Б. А. Гиленсон. – Москва, 2003. – 668 с. – (История литературы США).
3. Конфлікт // Словник літературознавчих термінів – URL: <https://onlyart.org.ua/dictionary-literary-terms/konflikt/>.
4. Левченко О. М. Шляхи епізації драми на матеріалі п'єси Артура Міллера «Смерть комівояжера» / О. М. Левченко. // Житомирський державний університет імені Івана Франка. – 2012. – №2. – С. 129–131.
5. Минц Н. Артур Миллер. Пьесы / Н. Минц // Искусство. – 1960. – URL: <https://www.litmir.me/br/?b=547344&p=1>.
6. Arthur Miller Theatre // School of music, theatre and dance. University of Michigan – URL: <https://smt.d.umich.edu/about/facilities/north-campus/walgreen/arthurmiller/>.
7. Bigsby C. Arthur Miller. A critical study / Christopher Bigsby. – New York: Cambridge University Press, 2005. – 514 с.
8. Galvin R. Arthur Miller Biography / Rachel Galvin // National endowment for the humanities. – 2001. – URL: <https://www.neh.gov/about/awards/jefferson-lecture/arthur-miller-biography>.
9. Carson N. Modern dramatists. Arthur Miller / Neil Carson., 2008. – 181 с. – (Palgrave).
10. Centola S. The critical response to Arthur Miller / S. Centola, C. Michelle. – Greenwood: Praeger Publisher, 2006. – 562 с.
11. Miller A. A view from the bridge / Arthur Miller. – 1956. – URL: <https://www.sfponline.org/uploads/70/AViewFromtheBridge.pdf>.
12. Miller A. Tragedy and the Common Man / Arthur Miller // The Theatre Essays of Arthur Miller / Arthur Miller., 1978. – С. 3–7.
13. Pozzetta G. Italian americans / George Pozzetta // Countries and their cultures – URL: <http://www.everyculture.com/multi/Ita-La/Italian-Americans.html>